

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **C. N.**, zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným, Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2024, čj. OAM-1043/ZA-ZA11-ZA01-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 4. 2025, čj. 175 Az 5/2024-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je státní příslušník Moldavské republiky. Dne 9. 8. 2024 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (*zákon o azylu*), z důvodu obavy z invaze Ruské federace a ekonomicky nepříznivé situace v jeho vlasti. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který ji pro nedůvodnost zamítl.

[2] Rozsudek krajského soudu žalobce (*stěžovatel*) napadl kasační stížností podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s., tedy z důvodu, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spise, a dále pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.

[3] Stěžovatel namítá, že o mezinárodní ochranu požádal, protože v blízkosti jeho bydliště dopadají rakety namířené na Ukrajinu a obává se, že se válečný konflikt přesune též na území Moldavska. Tvrdí, že rozsudek krajského soudu je nezákonný, neboť skutkové závěry nemají oporu ve spise. Krajský soud prý pominul objektivní důvody a náležité splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, § 13, § 14, § 14a i § 14b zákona o azylu. Stěžovatel v předcházejícím řízení nastínil svůj azylový příběh, upozornil na obavu z návratu do vlasti z důvodu katastrofální ekonomické situace, narůstajících případů vražd a nebezpečí pro civilní obyvatelstvo s ohledem na politický vývoj. Má rovněž za to, že Moldavská republika je v ohrožení v důsledku vojenské invaze Ruské federace na území Ukrajiny, přičemž poukazuje na okolnost, že žil v oblasti, která se nachází asi 100 km od Podněstří, kde je situace podobná jako na Ukrajině.

[4] NSS připomíná, že v řízení před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, z čehož plyne, že se musí podle § 104a odst. 1 s. ř. s. nejprve zabývat tím, zda kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. O přijatelnou kasační stížnost se ve shodě s ustálenou judikaturou může jednat, 1) dotýká-li se kasační stížnost právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně judikaturou NSS řešeny; 2) jedná-li se o právní otázky řešené judikaturou rozdílně; 3) existuje-li důvodná potřeba učinit judikaturní odklon; anebo 4) bylo-li v rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[5] Přijatelnost kasační stížnosti je tedy třeba odlišovat od přípustnosti kasační stížnosti na straně jedné a důvodnosti na straně druhé. Proto platí, že teprve je-li kasační stížnost přípustná i přijatelná, NSS posoudí její důvodnost.

[6] NSS se nejdříve zabýval námitkou údajné nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku krajského soudu [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Byla-li by totiž tato námitka důvodná, mohlo by se jednat o důvod přijatelnosti ve smyslu zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele a NSS by napadený rozsudek krajského soudu zrušil, aniž by zkoumal důvodnost dalších kasačních námitek.

[7] V tomto smyslu ale zdejší soud konstatuje, že stěžovatel nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku shledává pouze v nedostatku důvodů. Tuto skutečnost blíže nekonkretizuje a např. neuvádí žádné žalobní body, které by nebyly krajským soudem dostatečně vypořádány. Ani NSS přitom nezjistil, že by napadený rozsudek nebyl srozumitelný nebo náležitě odůvodněný. Je z něj totiž dostatečně zřejmé, jaké skutečnosti považoval krajský soud za rozhodné a jakými úvahami se řídil. Vypořádal se rovněž se všemi žalobními body a s odkazem na ustálenou judikaturu vysvětlil, že legalizace pobytu není zákonným důvodem pro vyhovění žádosti podle § 12 zákona o azylu, ani důvodem hodného zvláštního zřetele ve smyslu § 14 téhož zákona. Krajský soud se zabýval i ekonomickými důvody, přičemž s odkazem na rozsudek NSS ze dne 9. 4. 2004, čj. 7 Azs 64/2003-39, dospěl k závěru, že ani ekonomické poměry v zemi původu nejsou azylově relevantním hlediskem. Lze tak učinit dílčí závěr, že napadený rozsudek je přezkoumatelný.

[8] Co do otázky přijatelnosti kasační stížnosti NSS připomíná, že je na samotném stěžovateli (resp. jeho zástupci), aby soudu poskytl přesvědčivou argumentaci a uvedl racionální důvody, pro které návrh přesahuje jeho vlastní zájmy. V posuzované věci však stěžovatel netvrdí žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti a omezuje se na prosté tvrzení nezákonnosti napadeného rozsudku. Kasační námitky jsou obecné, zcela nekonkrétní a neoznačují nic, s čím by se krajský soud dostatečně nevypořádal. Ani námitka, že se obává návratu do Moldavské republiky z důvodu nepříznivé ekonomické situace, popř. možné invaze Ruské federace, nenaplnuje žádný z výše uvedených důvodů přijatelnosti kasační stížnosti.

[9] NSS proto s ohledem na výše uvedené uzavírá, že kasační stížnost je nepřijatelná. V této věci totiž nevystala žádná otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková, kterou by bylo třeba řešit odlišně, a krajský soud se současně nedopustil ani hrubého pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Jelikož kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, NSS ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

pokračování

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v posuzované věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu